թուղթ մ'ալ նոյն տարւոյ յուլիս 14–ին գրուած առ Մխիթար, յորում կրկին կը դառնայ մի և նոյն հարցերուն շուրջ. զայն աւելորդ կը նկատենք հրատարակել։

Գերապատուելոյ և ամենասիրելոյ տնտեսն տեսչին
Մխիթար Վարդապետի և Աբբայի

.... Լուեալ իմ և ի միասին ուրախացեալ թէ գերապատուելի Խաչատուր տստուածաբանութեան վարդապետն հրամանաւ սուրբ Ժողովին գնացեալ դէպ ի Վիէննայ առ ի ձեռնադրիլ ի նունցիէն Եպիսկոպոս մաճառի յերկրին ի վերայ Հայոց ի տեղի Օգսէնտիոս ի տէր հանգուցեալ Եպս.ին, բայց ոչ գիտելով հաւաստին, երկբայացեալ կամ[1]. ուստի աղաչեմ զտէրութիւնդ, զի զճշմարիտն ծանուսցես, զի ուրախութիւն իմ կատարեալ լիցի, և զայլ ինչ նորագոյն քան հանդիպիցի այդր խնդրեմ իմանալ։ Ինձ թուի թէ նանցեալ գրին իմոյ գրեալ եմ Եղբայրութեանդ շուրջ զտէգոէթիւն, զոր ընկալայք ի սուրբ Ժողովոյն. բայց բազմիցս խնդրեցի. և տէրութիւնդ խոստացաւ կատարել։ Գրեալ էի սիրելութեանդ թէ ոմանք հակառակելով արգիլեցին առ ի կատարել զտօնախմբութիւնսն ընդ լաթինացւոց, և մանաւանդ զյայտնութիւն տեառն, զոր պարտէաք առնել ի զ. յունվարի ըստ նոր տոմարին. այլ հայք խռովիչք դիմեցին առ արքեպիսկոպոսն Փիսոյ, թէ մեք բոիվիլէճիո ունիմք ի Հռոմայ գնալ ըստ Հին տոմարին, և թէ ոչ, մեք ալ չեմք իտար ըստըղլաճ եկեղեցւոյ. և տեսեալ եպիսկոպոսին խռովութիւնսն Հայոց, և ինքն ոչ կամելով խռովութեան զձայն լսել, գրեաց ինձ թէ որպէս յառաջուց թուլլտուութիւն կայր Հայոց, այսպէս թոյլ տուր այժմ գնալ ըստ Հին տոմարին, ուստի հարկադրեալ կրկին կատարեցի զտօնախմբութիւնսն։ Բայց ըստ պարտականութեան իմոյ ծանուցի սուրբ Ժողովին, որ և գրեաց Արքեպիսկոպոսին, և ինձ գովաբանելով զհնազանդութիւն իմ և զխոհեմութիւնն Արքեպիսկոպոսական և հրամայեաց նմա օգնել ինձ, զի և ես կարիցեմ այսուհետև ի միասին ըստ լաթինացւոց կատարել զտօնս։ Եւ ելեալ գնացի Փիզայ, և զկնի բազում խօսակցութեան, առի հրաման ի նմանէ ձեռագրով իւրով, զի այսուհետև, որպէս սուրբ Ժողովն հրամայեալ է՝ առնիցեմ. և եպիսկոպոսն հրամայեաց կատարել, և հայոց հնազանդիլ. արդ այժմ սկսեալ ի գիւտ Խաչէն միատեղ կու կատարեմ զամենայն տօնսն տէրունական, աստուածածնայ, առաքելոց, և զամենայն հրամայեցեալ տօներն, և զայլ օրերն ըստ Հայոց տոմարին, կամ Հայրապետաց, կամ մարտիրոսաց։...

Թուին Փրկչին 1719 մայիսի 22
յալիկուռնայ

տէրութեան քո
ծառայ Բարդողիմէոս վարդապետ
միսիոնար առաքելական

ԺԹ.

Ստեփանոս Աստուածատուրի մէկ ուրիշ նամակին մէջ հետևեալ հետաքրքրական ու պատմական տեղեկութիւնները կը գտնենք։

Գերյարգելոյ Հօրդ իմում ի Քրիստոս Աբբա Մխիթար
Աստուածաբանուրեան վարդապետի ողջոյն յիսուսաւանդ

... Ցետ այսորիկ յայտ լիցի գերյարգելութեանդ նաև դիպուածս այս որ յաղագս ապպաթի պնչինին (քանզի կարծեմ թէ չէք դեռ ևս իմացեալ). սա ուրեմն լուելեայն ելեալ ի Հռոմայ նամսեանն սեպտեմբերի և իբրու փախեալ գնացեալ է ի քաղաքն դուրինոյ

1. Խաչատուր վարդապետ 1719ին Ս. Աթոռին կողմանէ այցելու զրկուած էր ի Դրանսիլվանիա. այս ժամանակներս է որ կը ծագի ժողովրդեան մէջ այդ շփոթութիւնը (տես Հ. Յ. Թորոսեանի Վարք Մխիթարայ)։